

במדינה

העם

רחמיו של נשיא

זהו את מבשר רעות: נשיא המדינה העניק חנינה למתנחל ששגץ בילדה ערבית.

זמן רב לפני שהצליח לגרום את מדינת ישראל לתוך האסון של מלחמת ההלכנון, התגלתה רמותו של רפאל איתן כשורה של מעשי חנינה. הוא ניצל את סמכותו כרמטכ"ל צה"ל כדי לחונן פושעי מלחמה.

כל רוצח ערבים יכול היה לסמוך על הרמטכ"ל שכשועמד לדין צבאי, יישפט לעונש מגוחך ובסופו של דבר ממתנה לו חנינה.

השבוע, כאשר היה נשיא ישראל עסוק בחיפוש אחר יורש לראש הממשלה מנחם בגין, הוא מצא זמן כרי להעניק חנינה.

הזוכה בחסדיו של חיים הרצוג היה אריה בריוסף, אשר פצע ילדה ערבית בהילולת ירידת מטורת חבירון, כגיהופורים. הוא גרונ לארבעה חודשי מאסר, אך בית דמישפט העליון של המדינה הגדיל את העונש לשנה. עתה חנן אותו הנשיא.

מעשה החנינה לווה בצרור של תירוצים. נאמר כי בריוסף, שחי רק שנתיים בארץ, הוא בנו של אב החיי בצרפת, ושלקה במחלה קשה. נאמר כי הנשיא רצה לאפשר לו לראות את

אביו. נאמר שממילא עמד ריצו העונש להסתיים בעד שישה שבועות. לא נאמר כי היורה הביע חרטה על מעשיו, או שביקש סליחה מקורבנו.

מעשה אנטריאנושי. כל התירוצים האלה לא יכלו לחפות על המעשה. הנשיא לא מצא לנכון לחון מישהו מן הצד השני — למשל, אחד מעשרות הצעירים אמיעיאל, שחיר בו לשרת בלבנון או כשטחים הכבושים. צעירים אלה, הזוכים ביחס של כבוד מצד כל חייל קרבי בצה"ל, משלמים להנימק בכלא.

חיים הרצוג מבין, בודאי, כי חנינה למי שניסה לרוצח ערבים אינה מעשה אנושי, אלא אנטריאנושי. יש לו משמעות סמלית. הוא מדבר בשפה ברורה לצינור מכוניים, שירו נטויה. זהו את מבשר רעות לגבי כהונתו של הנשיא החדש.

המילחמה

יללת המתחסדים

ביום השנה לטבח הגדול, שוב נשסף הרם בלבנון. מי אשמו?

בעליה מצמפון בישראל היו שרויים השבוע כמועקה נוראה. מכל הצדדים באו ידיעות על מעשי טבח בלבנון. הדרוים בנוצרים, הנוצרים בדרוים, השיעים בסונים, ועוד (ראה עמודים 10-13).

חייל צה"ל מבין 518 נהרג על

מישחק המלכים

ארמת לבנון. סיורים משוריינים של צה"ל פלשו צפונה, מן הקו החדש, במטרה בלתיברורה. ההרגשה היתה שאיש אינו מסוגל עוד לחשוב ולהחליט, ושצה"ל פועל מתוך רפלקס מותנה.

אנשי הימין האשימו את כוחות השלום באדישות לשפיכות הדמים, מאחר שלא מחו עליה כפי שמוחו על טבח צברה ושאתילא, שמלא לו השבוע שנה. הם גם טענו שנסיגה נוספת של צה"ל בלבנון תביא לשפיכות דמים רבה עוד יותר.

כאנדרלמוסיה נוראה זו, המעשית והמוסרית כאחת, מה היתה האמת? מה היה נכון? מה היה צודק?

אין הוכחות לטבח. העובדה ברורה היחידה היא ששום דבר אינו ברור.

כל הצדדים בלבנון האשימו זה את זה במעשי טבח. אך אף אחד מהם לא הביא הוכחה לכך. בשעתו, אחרי טבח צברה ושאתילא, באו העיתונאים הורים למקום, צילמו ודיווחו. כיום פתוחה זירת הקרבות הנוכחית לפני העיור נאים, והם משוטטים בשטח. אך לא פורסמה עדיין אף עדות או בויקטיבית אחת על טבח גדול כלשהו.

לעומת זאת ברור כי גם לדרוים וגם לנוצרים יש מכונות תעמולה משומנות, המפיצות ידיעות זוועה. הפלאגות הקימו זה מכבר בישראל סוכנות תעמולה גדולה ורבת הפעה, שבראשה עומד עיתונאי של יומון מכובד (ראה תשקיף), והיא מפיעה את השקרים שממציאה הנהגת הפלאגות באופן שיטתי, במסגרת של לוחמה פסיכולוגית המזכירה לא מעט את שיטות הנאצים. יריכהם, הדרוים והדרוים, אינם מצטיינים יותר באמירת אמת, וקשה להתייחס ברצינות לידיעות המופצות עליהם.

הסיכום של המצב, כרגע, הוא כזה: ● כל הצדדים משקרים, ואין להתייחס באמון אף לידיעה אחת, שאין לגביה עדות או בויקטיבית. ● כל הצדדים בלבנון רגילים לבצע מעשי זוועה באוכלוסיה האזר חיה, ועל כן אינו לפסול על הסף שום שמועה על טבח.

לעומת זאת, אין ברגע זה שום עדות רצינית על מעשי טבח גדולים. ● מעשי טבח כאלה יתכנו בכל עת, ומכל צד.

אשמתי אריק. מצדיקי הטבח בשאתילא מנסים להעמיד פנים, כאילו המצב מוכיח ברעבר כי ישראל היתה

בגין: דוח אחרון

הכל התחיל לפני כמה חודשים, כאשר הפסיק ראש הממשלה, מנחם בגין, לאכול. מקורביו בלישכת ראש הממשלה זכרים שהם שמו ליבם לכך שבגין כמעט שאינו אוכל. הכריכים וכוסות היתה, שהיו מוכני סים ללישכתו, היו נשארים שם, מבלי שהוא נגע בהם.

היתה זו מזכירתו הנאמנה, יונה קלימוביצקי, שהיתה שואלת אותו מדי פעם מדוע אינו אוכל, מדוע אינו שותה. היא היתה נכנסת ללישכה כשבידיה כריך וכוסית, אך בגין היה דוחה אותה ואומר: לא, יונה, אין לי תיאבון.

אחר כך הפך העניין כמעט לשינה. ראש הממשלה הוריד באופן ניכר מכמות המזון שבא אל פיו. הוא שקע במרה שחורה. זה התבטא לא רק בכך שהפסיק לאכול, אלא גם בהופעתו החיצונית. בגין, שהיה ידוע כמקפיד ביותר בענייני לבוש, ושהדר" היה חשוב לו ביותר, נראה בלי עניבה, בחולצות מרושליות. גם הפריחה, שממנה הוא סובל, היא תולדה של הזנחה. לפני כחודש וחצי חש בגין בגירוי בעורו, שהוא – לדיברי מקורביו – רגיש. בגין הזניח את הגירוי, לא נבדק על ידי רופא. הגירוי התפתח, וכת מכסים כתמים חומים את לחיו של ראש הממשלה.

כל ההזנחה הזאת באה כתוצאה ממצב נפשי קשה. שבו שרדי ראש הממשלה. מקורביו חוזרים וטוענים כי ראש הממשלה בריא. שהוא נבדק על ידי רופאו האישי, הפרופסור מרוין גוטסמן ורופאים אחרים ושאינו לו כל מחלה ממארת. כדברי מקורביו הקרובים ביותר, הוא "רק" סובל מדיפרסיה. מזור כי בעיני המקורבים האלה, דיפרסיה אינה מחלה.

בין המקורבים יש הרואים בעין נכונה את מצבו של ראש הממשלה. בראש וראשונה זהו בנו, בנימין זאב, שבהת ייעוצת עם אחיותיו, לאה וחסיה, החליט לבקש מאביו לראות רופא פסיכולוג. ראש הממשלה סירב בכל תוקף.

לדיברי אישיות המקורבת לו ביותר, מלישכת ראש הממשלה נודע כי בערב יום הכיפורים אכל בגין סעודה ממשקת עם בתו, לאה, בנו, בנימין זאב, אשתו וששת ילדיהם. במוצאי יום הכיפורים סעד סעודה מלאה. בלישכה מתעקשים כי ביום הרביעי יחזור בגין לעבודתו בלישכת ראש הממשלה.

שרית ישי

ויאטנאם זוטא

צרת רבים חצי נחמה. ישראל הכניסה את ארצות הברית לבזין לצירה.

אם צרת דברים היא חצי נחמה, יכלו מנהיגי ישראל להתנחם השבוע. הם הצליחו להכניס את ארצות הברית למצב דומה מאוד למצבה של ישראל. הנחתים האמריקאים ישבו בררום ביירות, כשהם מופגזים מכל עבר, ולא ידעו מדוע. איש לא ידע מהי מטרת הנחתים ושאר הכוחות "הריבאלומיים" באזור ביירות. לשם מה הם יושבים שם? מהי משימתם?

כדי להגן עליהם, ריכזה ארצות הברית כוחות עצום מול ביירות. נושאות המטוסים ושאר אוניות חיל הים האמריקאי מפיצות את עמדות הסורים והדרוים, כדי, לשתק את מקורות הידיעה. והיא מילחמה ללא כל מטרה. ללא יעדים, ללא הגיון. יוקרה צוללת. באותה השעה מתרוצץ בלבנון ובסביבתה רובוט מיקרואלקטרוני, דמות פאתטית של כסיל ריפלומיטי, שאין לו כל כישורים לתפקידו ושאינו לושג מה הוא עושה. התוצאה: היוקרה האמריקאית באזור, שהיתה בשיאה לפני שנה, צללה למעמקים. אין עוד מדינה (המשך בעמוד 9)